

تحت نظر بودن متهم توسط ضابطین نظامی در جرایم مشهود،

در پرتو آیین دادرسی کیفری و قوانین نیروهای مسلح

(تاریخ دریافت ۱۳۹۹/۰۷/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۰/۰۳/۱۲)

رحمان هدایتی چنانی^۱

نویسنده، مؤلف و پژوهشگر در زمینه حقوق

فارغ التحصیل از دانشگاه های آزاد اسلامی واحد لاهیجان پیام نور و دانشگاه امام علی (ع) تهران

چکیده

شناخت مشکلات یکی از اولین فعالیت‌هایی است که در تحول سازمانی انجام می‌گیرد. در واقع آسیب‌شناسی به شیوه‌ای قانونمند بخشی جداناپذیر از روش‌شناسی به تحول سازمانی اعتبار می‌بخشد. قوانین کیفری نیروهای مسلح، در میان اهداف کیفرها، بیش از همه به بازدارندگی توجه نموده‌اند. در اجرای ماده ۴۴ آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ با آخرین اصلاحات و الحاقات و ذیل ماده ۴۶ از قانون مذکور، ضابطین دادگستری فقط در صورتی متهم را می‌توانند بازداشت نمایند که قراین و امارات قوی بر ارتکاب جرم مشهود توسط وی وجود داشته باشد. که در هر حال ضابطان نمی‌توانند بیش از ۲۴ ساعت متهم را تحت نظر قرار دهند که این قانون قابل تسری بر تکالیف ضابطین نظامی در نیروهای مسلح در خصوص متهمان نظامی (اعم از کارکنان وظیفه و پایور) نیز می‌باشد. در این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی سعی در بررسی آثار تحت نظر بودن متهمان نظامی بیش از ۲۴ ساعت توسط ضابطین نظامی در جرایم مشهود با رویکرد بر یگانهای نظامی خواهیم داشت.

واژگان کلیدی: کارکنان پایور و وظیفه، سازمان قضایی نیروهای مسلح، بازداشت، آیین

نامه انضباطی